

»» TURUN SEUDUN SUOMENOPETTAJAT RY ««

10 VUOTTA

YHDISTYSTOIMINTAA!

Vuoden 2020 vuosikokous Åbo Akademilla.

KATSAUS KULUNEeseen 10 VUOTEEN

SISÄLLYS:

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS
YHDISTYS NUMERONA
"MINUN KIELENI"
-KIRJOITUSKILPAILUN
VOITTAJATEKSTIT

»» HISTORIAN HAVINAA

30.1.2013 Turun ikonisessa panimoravintola Koulussa pidettiin kokous, jossa päätettiin perustaa yhdistys nimeltä **Turun seudun S2-opettajat ry**. Tavoitteeksi asetettiin edistää seudun suomen kielen opettajien verkostoitumista, lisätä alan paikallista, valtakunnallista ja kansainvälistä yhteistyötä, valvoa jäsenten ammatinharjoittamiseen liittyviä etuja sekä kehittää alan opetusta ja koulutusta.

AIKAANSA SEURAAVA YHDISTYS ««

Vuoden 2020 vuosikokouksessa yhdistyksen nimeksi vaihdettiin **Turun seudun suomenopettajat ry**. Nimi vaihdettiin noudattamaan samaa linjaa valtakunnallisen Suomenopettajat ry -yhdistyksen kanssa. Paikallisyhdistys toteuttaa tavoitteitaan aktiivisesti järjestämällä jäsenistölle koulutuksia sekä keskustelu- ja verkostoitumistilaisuuksia. Tämä julkaisu kokoaa kansiin paloja yhdistyksen taipaleesta. Lisäksi luettavana on juhluvuoden kunniaksi järjestämämme kirjoituskilpailun voittajatekstit.

JULKAISUN TOIMITUSTYÖ:
NIINA KEKKI
MARIA KORPELA

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

YHDISTYKSEN 10-VUOTISJUHLASSA 4.3.2023 PANIMORAVINTOLA KOULUSSA

Maria Korpela

>>> HYVÄT YSTÄVÄT,

on hienoa olla tänään kanssanne juhlimassa 10-vuotiaista yhdistystämme, Turun seudun suomenopettajia. Yhdistyksemme perustamiskokous pidettiin ravintola Koulun tiloissa 30.1.2013, ja saman vuoden toukokuussa yhdistys rekisteröitiin. Yhdistyksen tarkoitus on tuosta asti ollut edistää suomen kielen opettajien verkostoitumista, lisätä alan paikallista, valtakunnallista ja kansainvälistä yhteistyötä, valvoa jäsentensä ammatinharjoittamiseen liittyviä etuja sekä kehittää alan opetusta ja koulutusta. Kaikkea tätä on mahtunut kuluneisiin kymmeneen vuoteen paljon, ja kiitos siitä kuuluu kaikille meille yhdistyksen jäsenille ja erityisesti hallituksessa aktiivisesti toimineille.

Suomessa on yli 100 000 rekisteröityä yhdistystä. Yksikään yhdistys ei toimi ilman aktiivista jäsenistöä ja hallitusta. Tarvitaan joku, joka tekee vuosikertomuksen ja tilinpäätöksen; joku, joka pitää kirjaa jäsenistä ja lähettää jäsenmaksut; joku, joka päivittää verkkosivut ja tiedottaa tapahtumista jäsenistölle; joku, joka kirjoittaa pöytäkirjat – ja kaikki ne, jotka ideoivat toimintaa ja huolehtivat siitä, että pöytäkirjaan kirjatut suunnitelmat tulevat toteutettua. Kaikkea tätä ovat hallituslaiset kymmenen vuoden ajan pyörittäneet palkkatöidensä, perheidensä sekä muiden harrastustensa ja velvollisuuksiensa ohessa.

Koska yhdistyksen toiminnan ylläpitäminen vaatii säännöllisiä kokouksia, ponnistuksia koulutusten ja muun toiminnan järjestämiseksi sekä tietokoneiden äärellä vietettyjä tunteja, voi yhdistystyö käydä raskaaksi, ellei se anna jotakin myös toimijoille itselleen.

Kun viime keväänä aloimme suunnitella tulevaa juhluvuotta, meillä oli monenlaisia ideoita ja toiveita. Koronavuosien aikana ja niiden jälkeen olimme kuitenkin huomanneet, että ihmisiä ei ole aina helppo saada liikkeelle, vaikka koulutusten tai keskustelutilaisuuksien aiheet olisivatkin olleet toivottuja ja ajankohtaisia. Koimme tämänkin takia tärkeäksi sen, että järjestettävät tilaisuudet olisivat sellaisia, että ne virkistävät myös meitä, jotka olemme niiden eteen työskennelleet. Tänään olemmekin inspiroituneet lavarunoudesta, ja nyt on tarkoitus nauttia toistemme seurasta ja kiittää itseämme tehdystä työstä.

Palataan vielä perustamiskokoukseen tammikuussa 2013. Itse tulin paikalle silloiselta työpaikaltani, Turun yliopiston Educariumilta, kävellen. Oli kauhea loskakeli, ja tuomiokirkon edustalla liukastuin lätäkköön. Minulle kokouksesta jäi siis mieleen paitsi kihisevän innostunut tunnelma “nyt muutamme maailman – tai ainakin Turun – paremmaksi paikaksi”, myös loskassa uittamani litimärät kengät ja vaatteet. Odotin tuolloin kuopustamme, joka syntyi samana vuonna kesäkuun alussa ja pääsi melko pian myös yhdistyksen kesäiseen kokoukseen ravintola Koulun pihalle. Tyttäreni ei ole suinkaan ainoa kokouksissa käynyt vauva, sillä jälkikasvua on sittemmin siunaantunut muillekin hallituslaisille. Tulokkaista tuorein on sihteerimme Tanjan nuorempi lapsi, joka on ehtinyt jo useampaankin kokoukseen ja tilaisuuteen.

Yhdistyksen puheenjohtaja Maria Korpela pitämässä juhlapuhetta.

Paikalla perustamiskokouksessa oli suomen kielen opettajia laajasti eri koulutusmuodoista. Tätä laaja-alaisuutta haluttiin yhdistyksessä vaalia. Pidettiin hyvänä, että myös hallituksessa olisivat eri koulutusmuodot laajasti edustettuina. Edelleen meitä on hallituksessa monelta kouluasteelta ja eri koulutusmuodoista, mikä pitää näkökulmat avarina. Yhdistys on meille paikallinen näköalapaikka suomen kielen opetukseen.

Yhdistyksen ensimmäisinä vuosina hallituksessa toimi yliopiston koulutuksissa työskenteleviä henkilöitä. Tuolloin yhdistys oli mukana järjestämässä suuria koulutustilaisuuksia yliopiston tiloissa. Suurimmat tilaisuudet olivat massiivisia luentoja, joissa vieraili myös kansainvälisiä kouluttajia. Tuolloinkin hallituksemme oli koulutusten aktiivinen suunnittelija ja toimeenpanija. Varsinaisten sisältöjen lisäksi suunnittelimme käytännön toimet: varasimme pitopalvelun lounasta varten ja istuimme varhain lauantaiaamuna Educariumilla väentämässä voileipiä ja valmistelemassa päivän askelkuvioita.

Vuosijuhlan yhteydessä järjestimme lavarunouskoulutuksen, jonka kouluttajana toimi runoilija Aura Nurmi.

Sittemmin on järjestetty monia suurempia ja pienempiä, osallistujille kullanarvoisia koulutuksia, työpajoja ja keskustelutilaisuuksia. Yhdistyksemme on tuonut yhteen eri alojen toimijoita pohtimaan, keskustelemaan ja kehittämään suomen kielen opetusta. Tilaisuuksissa on paitsi opittu uutta ja kehitytty opettajina, myös verkostoiduttu ja virkistäydytty.

Kuluneiden kymmenen vuoden aikana järjestettyjen tilaisuuksien lista onkin mittava. Se on luettavissa [verkkosivuiltamme](#) ja tästä vuosijuhlajulkaisusta. Suunniteltujen tilaisuuksien lista on vielä pidempi, sillä joitakin tilaisuuksia on jouduttu myös perumaan. Kaikesta tästä toiminnasta voimme olla ylpeitä ja iloisia! Yhdistyksen kautta olemme oppineet paljon uutta ja luoneet yhteyksiä alalla toimivien välille. Yhdistyksen tulevaisuus riippuu vain siitä, ovatko jäsenet halukkaita toimimaan: riittääkö vastuunkantajia hallituksessa, ja lähtevätkö yhdistyksen jäsenet tilaisuuksiin. Hyvin pian on taas aika valmistella vuosikokous, jossa päätetään tulevasta hallituksesta. Tervetuloa mukaan, uudet ja vanhat jäsenet. Onnea kymmenvuotiaalle!

TURUN SEUDUN SUOMENOPETTAJAT RY NUMEROINA

ELI KATSAUS KULUNEESEEN 10 VUOTEEN

>>> 22.5.2013

Yhdistyksen perustamispäivämäärä (kirjattu patenti- ja rekisterihallitukselle).

>>> 4 PUHEEN- JOHTAJAA

Yhdistystä ovat kymmenen vuoden aikana luotsanneet Jenni Alisaari, Janita Kivimäki, Leena Maria Heikkola ja Maria Korpela.

>>> 31. HALLITUKSEN VAR SINAI STA JÄSENTÄ JA VARAJÄSENTÄ

Jenni Airola
Jenni Alisaari
Eeva Hallivuori
Leena Maria Heikkola
Noora Hämäläinen
Lotta Ilmasti
Anu-Mari Janhonen
Tanja Kaskikallio
Niina Kekki
Samran Khezri
Janita Kivimäki
Susanna Kivipelto
Paula Korkala
Maria Korpela
Kiia Kuusento
Hane Käpylä

Maria Laakso
Siiri Leppäjoki
Maija-Riitta Miettinen
Susanna Nera
Tiina Parjanen
Katri Parviainen
Maarit Pihlava
Elisa Repo
Tarja Ruohonen
Niina Salmi
Anca Sarau-Vuorinen
Laura Siniranta
Marko Survonen
Katri Takko
Ulla Tarmi

NOIN 80

jäsentä – jäsenmäärä
vaihtelee hieman
vuosittain.

32

jaettua Sisukkaan suomenoppijan
kannustus-palkintoa. Kannustus-palkintoja
on jaettu kevystä 2015 alkaen.

»»» NOIN 70 HALLITUKSEN KOKOUSTA

Vuosikokouksen lisäksi kukin hallitus on kokoustanut virallisesti keskimäärin 6 kertaa vuodessa. Tämän lisäksi esimerkiksi koulutusten suunnittelua varten on pidetty epävirallisia lisäkokouksia.

Vuoden 2020 hallituslaisia kokoustamassa ravintola Nomadissa.

**NOIN
1 000 000**

viestiä hallituksen
Whatsapp-ryhmässä.

»»» 17 KOULUTUSTA

- **Helmikuu 2023:** Aura Nurmi: Lavarunous kielenopetuksessa
- **Marraskuu 2021:** Veera Vähämaa ja Anu-Mari Janhonen: Lukuintoa suomenoppijoille draaman ja sanataiteen keinoin
- **Huhtikuu 2021:** Kaisa Korpinen: Kroppa peliin kielenopetuksessa!
- **Marraskuu 2020:** Maria Kautonen: Miten ääntämistä arvioidaan? Käytännön työkalu opettajille
- **Maaliskuu 2019:** Jenni Alisaari: Suomea laulaen, laulut kielenoppimisen tukena
- **Maaliskuu 2018:** Toiminnallinen kielenopetus, alustajina Niina Salmi ja Anni Toikka Paasikivi-opistosta
- **Tammikuu 2018:** Elina Stordell, Testipiste: Arviointi edessä? Testitehtävä hukassa?
- **Maaliskuu 2017:** AIM-menetelmä
- **Syyskuu 2016:** Maisa Martin: Sanaston oppiminen ja opettaminen
- **Huhtikuu 2016:** Kari Moilanen: Kielenoppimisen haasteet
- **Elokuu 2015:** Yrjö Lauranto: Funktionaalisuus kielenopetuksessa
- **Lokakuu 2015:** Sari Ahola: Yleiset kielitutkinnot
- **Huhtikuu 2015:** Nina Reiman: Oppimista tukeva arviointi. Funktionaalisuus S2-arvioinnissa
- **Helmikuu 2015:** Öne Kankainen: Kokonaisvaltainen kielenoppiminen suggestopedian avulla
- **Lokakuu 2014:** David Rose (Australia): Reading to learn, Learning to write
- **Maaliskuu 2014:** Ann-Christin Lövestedt: Reading to learn
- **Helmikuu 2014:** Pia Päiviö ja Katriina Rapatti: Toiminnallinen kielenopetus ja kielitietoisuus

Anu-Mari Janhonen kouluttamassa draaman käytöstä suomenopetuksessa 2021.

5 KESKUSTELUTILAISUUTTA

- **Marraskuu 2022:** Glögi-ilta: Opetusideat kiertoon!
- **Toukokuu 2022:** Urailta aloitteleville suomenopettajille
- **Marraskuu 2019:** Riittääks mun suomi? Paneelikeskustelu suomalaisen koulutusjärjestelmän ja työelämän kielitaitovaatimuksista
- **Lokakuu 2018:** Kuka puhuu ammattia? Paneelikeskustelu ammatillisen suomen kielen tulevaisuuden näkymistä ja haasteista
- **Syyskuu 2017:** Arjen turvallisuus opettajan työssä; kysely- ja keskustelutilaisuus jäsenille

Hyvää suomenopetusta ei tehdä pelkällä hankerahoituksella

Antti Rinne kysyy hallitustunnusteluissa: Millä tavoin olette valmiit kehittämään kansalliskielten asemaa Suomessa? Meillä on tähän selkeä vastaus. Suomen opetusta ei voida tehdä pelkällä hankerahoituksella.

Suomenopetus Suomeen juuri saapuneille tai Suomessa jo kauemmin asuneille on tärkeä osa kansalliskielten asemaa. Kieli on se työkalu, jonka avulla koulutaudutaan ja työskennellään – jolla tullaan osaksi yhteisöä.

On koko Suomen etu, että suomenopetus järjestetään kestävästi. Kuten Rajkumar Sahandesan kirjoitti 5.5. Ylen kielikoulutusta käsittelevässä kolumnissaan: "suomen kieli ei ole ongelma vaan ratkaisu".

Edellisen hallituskauden aikana on suomenopetuksessa siirrytty pikkujuhlia kohti rahakkaita,

määräaikaisia hankkeita. Tieteentekijöiden liiton varjohallitusohjelman (Acattimi, 05/19) tavoin kannattamme vakauttavan rahoituksen lisäämistä. Esimerkiksi toisen asteen ammatillisen koulutuksen rahoitusleikkaukset, jotka on tehty saman aikaan mittavaan koulutusreformin kanssa, ovat kasanneet kovaa painetta jäljellä olevan opetushenkilöstön harteille.

Pitkin linjan opettajat ovat joutuneet huomaamaan, että myös perustoiminta on alettu siirtää hankkeiden alle. Tämä on johtanut siihen, että vakiintuneen opettajan työ on saatanut muuttua osa-aikaiseksi, kun hänen työtään tekemään otetaankin "ilmainen" hankeprojektiin palkattu määräaikainen uusi opettaja.

Ehdotamme, että kotoutumis- koulutukset tulisi siirtää työ-

elinkinoministeriön alaisuudesta opetus- ja kulttuuriministeriön vastuulle. Kälipalutus on usein johtanut siihen, että kokemus katoaa ja halvin tarjoaja voittaa. On erikoista, että Suomessa, jossa arvostetaan koulutusta hyvin korkealle, suomenopetusta tuetaan laadusta tinkien, mahdollisimman halvalla.

Vakauttava perusrahoitus luopujan laadukalle ja pitkäjänteisesti kehittyvälle suomenopetukselle.

Kielikouluutus TEM:n alaisuudessa on jääne ajalta, jolloin hankemutun ajateltiin olevan ohimenevä vaihe, jo vuodet jälkeen on aika tehdä pysyviä, suomenopetusta vihdoin vakauttavia ratkaisuja.

On sekä Suomen että suomenopettajien etu, että suomenopetus järjestetään Suomessa kestävästi, osan

Yhdistyksen kannanottoja Turun Sanomissa ja Suomenopettajat-lehdessä.

LUKEMATTOMIA KESKUSTELUJA TAPAHTUMISSA JA KOKOUKSISSA

- oman työn iloista ja suruista
- alan työtilanteesta Turun seudulla
- suomenoppijoiden hyvinvoinnista ja sen tukemisesta
- ajankohtaisista mediakeskusteluista
- viimeisimmistä kielenoppimiseen liittyvistä tutkimustuloksista

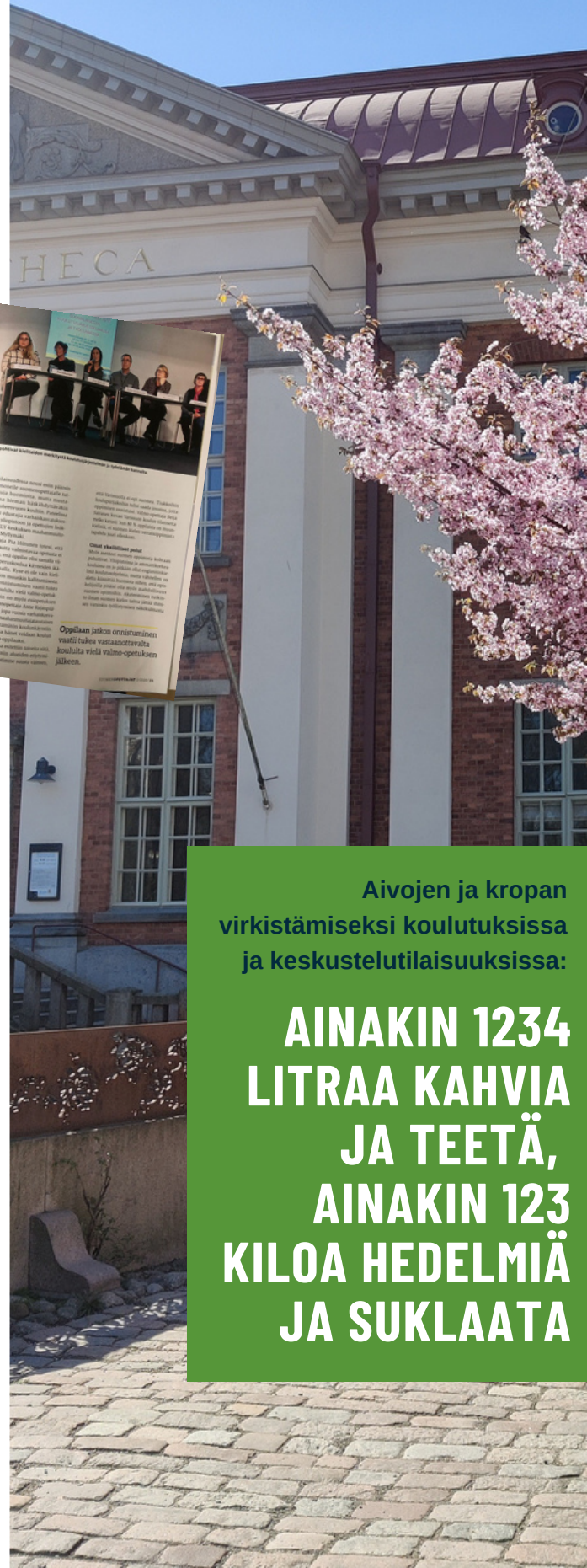

"Yhdistyksen tapahtumissa on aina ollut tervetullut olo omasta koulutus- tai työtilanteesta riippumatta. Hallituksessa olen päässyt tutustumaan mahtaviin tyypeihin ja saanut monenlaisia, avartavia näkökulmia omaan työhön!"

Entä seuraavaksi? Kerro meille, millaista toimintaa haluaisit yhdistyksen järjestävän kirjoittamalla sähköpostia osoitteeseen [turunsuomenopettajat@gmail.com!](mailto:turunsuomenopettajat@gmail.com)

Aivojen ja kropan virkistämiseksi koulutuksissa ja keskustelutilaisuuksissa:

AINAKIN 1234 LITRAA KAHVIA JA TEETÄ, AINAKIN 123 KILOA HEDELMIÄ JA SUKLAATA

MINUN KIELENI -KIRJOITUSKILPAILU

JUHLAVUODEN 2023 KUNNIAKSI JÄRJESTIMME JÄSENISTÖMME KAUTTA KIRJOITUSKILPAILUN SUOMENOPPIJOILLE. KILPAILUSSA OLI KOLME SARJAA: 1) ALAKOULULAISILLE, 2) YLÄKOULULAISILLE JA 3) TOISEN ASTEEN OPISEKELIJOILLE JA AIKUISILLE. TEKSTILAJI JA TYYLI OLI VAPAA. HALLITUKSEN JÄSENET VALITSIVAT KUSTAKIN KOVATASOISESTA SARJASTA VOITTAJAN, JOTKA PALKITTIIN LAHJAKORTILLA KIRJAKAUPPAAN.

➤➤➤ ALAKOULUN SARJAN VOITTAJA, 5.-LUOKKALAINEN VERONIKA VALKOVA

Moi!

Minä olen Veronika. Osaan venäjää, liettuaa ja suomea. Opin myös englantia.

Minun äidinkieli on venäjä. Kotona minä puhun venäjää, mutta joskus suomea. Minä puhun suomea äidin ja veljen kanssa.

Koulussa puhun yleensä suomeksi. Minä tykkään lukemisesta, varsinkin Kaarle-kirjoista. Lukeminen on kivaa ajanviettamistä. Opin uusia sanoja suomeksi.

Tykkään kirjoittaa tarinoita suomeksi. Vapaa-ajalla kirjoitan jännittäviä tarinoita ja kauhutarinoita.

Olen asunut Suomessa melkein viisi vuotta. Muutin Liettuasta, kun olin 8-vuotias. Nyt olen 12 vuotta, kolmen kuukauden päästä 13 vuotta.

Ajattelen venäjäksi. Mutta viime vuoden aikana huomasin, että aloitin ajatella suomeksi. Kavereiden kanssa puhun suomeksi-venäjäksi.

Harrastan teatteria ja cheerleadingia. Teatterissa me puhutaan venäjää, mutta cheerleadingissa me puhutaan suomeksi.

Suomen osaaminen on tärkeää, koska minulla on suomenkielisiä kavereita, varsinkin koulussa. Kun osaat suomen kieltä, voit löytää helpommin kavereita ja harrastuksia. Suomen kieli on helppoa, jos katsot suomenkielisiä ohjelmia ja luet suomenkielisiä kirjoja.

Terveisin, Veronika Valkova

»»» YLÄKOULUN SARJAN VOITTAJA, 9.-LUOKKALAINEN LUJAIN AL-SHAHRABLEE

Minä ja kieleni

Minusta kieleen ja siihen suhtautumiseen vaikuttavat paljon ympäristö, kulttuuri, koulutus ja perhe. Itse synnyin Bagdadissa, Irakissa eli minua on vauvasta alkaen ympäröinyt arabian kieli. Minä kirjoitin, puhuin, ajattelin ja lauloin arabian kielellä sekä kuuntelin ja tanssin sen tahdissa. Bagdadissa minulla, kuten monella muullakin arabiankielisellä, oli suuri perhe, johon kuuluivat kaikki isovanhemmista kaukasiin serkkuihin. Koska perheeni oli iso ja koostui monenlaisista eri aineiden opettajista, minun koulutukseni otettiin vakavasti huomioon ja minua tuutoroi aina milloinkin joku perheenjäsen. Tämä auttoi minua sisäistämään arabian kieltä nopeammin ja helpommin, vaikka en varmaan menetetyistä iltapäivistä silloin hirveästi pitänyt. Aloitettuani koulu 6-vuotiaana meille alettiin jo heti opettamaan arabiankielisiä lyhyitä lauluja "nashiideja". Koulusta kotiin palattuani, minä muistan aina kehuskelleeni osaamillani nashiideilla.

Pääsin käymään Bagdadissa 1. luokkaa noin puolivuotta, kunnes muutimme vanhempani ja neljän sisarukseni kanssa jo Suomen Kajaaniin. Siitä hetkestä lähtien alkoi meille uuden kielen, kulttuurin sekä tapojen oppiminen. Minulle sekä nuoremmalle siskolleni tämä oli tietenkin paljon helpompaa kuin mitä muille. Aloitin esikoulun, jossa minulle yritettiin opettaa yksinkertaista suomen kieltä. En kuitenkaan pystynyt sisäistämään sitä hyvin, joten muutuin hiljaisnoloiseksi ja ujoksi. Ainoat sanat, mitkä käytin olivat perussanat, kuten "kiitos" ja "ole hyvä". Muistan hyvin, miten moneen teemapäivään sekä teemapukeutumiseen olin jättänyt osallistumatta, johtuen suomen kielen taidoistani - en voinut ymmärtää, mitä minäkin päivänä oli tarjolla, koska en osannut lukea koulusta kotiin vietäviä lappusia (Google- kääntäjän käyttö ei tainnut käydä minun tai vanhempieni mielessä silloin). Nämä kokemukset loivat minulle huonon suhteen suomen kieleen.

Esikoulun jälkeen menin kieliluokkaan, josta pääsin kuitenkin nopeasti pois jatkamaan 1. luokkaa. Tässä kohtaa mielialani parantui ja sain silloin muutamia suomenkielisiä ystäviä ja tunsin pystyväni ilmaisemaan sekä olemaan oma itseni suomen kielelläkin.

Suomen kielestä tuli hiljalleen suurempi osa omaa itseäni ja arkeani. Kotona vanhempani laittoivat minut ja sisarukseni katsomaan suomenkielisiä lastenohjelmia, jotka kehittivät suomen kieltämme huomattavasti. Aloittaessani 3. luokkaa, perheeni ja minä muutimme Kajaaniin verrattuna suurempaan kaupunkiin, Turkuun. Siellä suomen kielen osaamiseni ei tehnyt muuta kuin vain parantunut. Aloin ilmaisemaan itseäni paljon enemmän suomen kielellä kuin millään muulla kielellä. Tätä saattoi kuitenkin katsoa haittapuolena, sillä se tarkoitti, että äidinkieleni osaaminen alkoi hiipumaan, mikä oli totta. Toisaalta minähän olin jo siinä vaiheessa asunut Suomessa kauemmin kuin mitä omassa kotimaassani oman kieleni ympäröimänä. Tämä vaikutti paljon asiaan. Nykyään kaikki oppimani kielet ovat jotenkin osa omaa identiteettiäni ja elämäni. Tästä kiitän lapsuuteni haasteita.

➤➤➤ TOISEN ASTEEN JA AIKUISTEN SARJAN VOITTAJA, AIKUISTEN PERUSOPETUKSEN OPISKELIJA MARIIA MOROZOVA

Rakkaani

Hän on niin suuri ja rikas.

Hän on niin älykäs ja komea.

Eikä kyse ole siitä, mitä nyt tulee mieleesi.

Kirjoitan hänestä, äidinkielestäni.

Kauniista runoilijoista, jotka kirjoittivat runoja äidinkielelläni.

Se kuuluu monissa maissa, kaikuja kuuluu kaikkialla, ja nyt se pelottaa kaikkia niin paljon... Mutta minulle se tulee aina olemaan, rakas äidinkieleni venäjä.

Loppujen lopuksi rakas perheeni puhuu äidinkieltäni.

Loppujen lopuksi ystäväni ovat myös rakkaita, he kaikki puhuvat samaa kieltä, äidinkieltäni. Enkä koskaan voi sanoa "rakastan sinua" niin vilpittömästi kuin äidinkielelläni.

»»» KOHTI SEURAAVAA ««« 10 VUOTTA!

YHDISTYKSEN HALLITUS 2022-2023

Maria Korpela, puheenjohtaja

Tanja Kaskikallio, sihteeri

Niina Kekki, taloudenhoitaja

Maija-Riitta Miettinen, varapuheenjohtaja

Anu-Mari Janhonen, jäsensihteeri

Paula Korkala, tiedottaja

*Vuosijuhlakauden hallituksen jäseniä
Iavarunouskouluttaja Aura Nurmen kanssa.*